

11 כי הַמְצֻוֹה הָזֶאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֹה הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאַת הוּא מִמֶּנּוּ
וְלֹא-רְתַקֵּת הוּא:

12 לֹא בְשָׁמִים הוּא לִאמֶר מַיִן יָעַלְהָ-לְנוּ הַשָּׁמֵימָה וַיַּקְרַבְתָּ לְנוּ וַיְשִׁמְעֵנוּ
אָתָּה וַיַּעֲשֵׂנוּ:

13 וְלֹא-מַעֲבֵר לִיּוֹם הוּא לִאמֶר מַיִן יָעַבֵּר-לְנוּ אֶל-עַבְרָה הַיּוֹם וַיַּקְרַבְתָּ לְנוּ
וַיְשִׁמְעֵנוּ אָתָּה וַיַּעֲשֵׂנוּ:

14 כִּי-קָרוֹב אֲלֵיכֶם מְאֹד בְּפִיךְ וּבְלִבְבְּךָ לְעֹשָׂתָו:

11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא-נפלהת הוא ממד
ולא-Ճחקה הוא:

12 לא בשמיים הוא לא אמר מי יעלה-לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשה:

13 ולא-מעבר לים הוא לא אמר מי יعبر-לנו אל- עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשה:

14 כי-קרוב אליך הדבר מאד בפיק ובלבבך לעשתו: